

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. Vnum tibi deest. Verendum, ne quod deest ad perfectionem, desit
etiam ad salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

peccatum, vel non posse vindicare, quod est
 velle Deum non esse, sicut alibi ex sancto Ber-
 nardo dictum est; satis modo tibi sit, ubi de di-
 ligendo Deo agitur ex toto corde tuo, sic ex-
 cludi necesse est omnem inordinatam de corde
 cupiditatem, ut si quidem levis sit, non de toto
 corde Deum diligas, sed ex parte tantum; si autē
 gravis cupiditas fuerit; tu nulla prorsus ex par-
 te diligas. *Qui habet mandata mea & servat ea,*
illo est qui diligit me. Quasi diceret, multi quaerūt
 quid sit Christū diligere, multi fingunt se id vel-
 le, multi propterea vel multa dicunt vel faciunt;
 sed de his nemo deinceps ambigat; qui habet
 mandata mea & servat ea, qui se à quovis pec-
 cato continet, ille est & non alius qui me diligit.
Quid tibi videtur de Christo, cuius est filius?
 an potest decipi vel nos decipere? an potest pec-
 cato cohabitare, an potest peccatum in corde

tuo non videre? an potest illud videndo non
 inerepare! Quid tibi rursus videtur de Christo
 An satis dignus corde tuo toto, vel aliqua tantū
 ejus parte? Quid diligis in creatura quod in illo
 non sit certius & amabilius? Uge hunc affe-
 ctum per singula quæ cogitari possunt amabilia
 & nihil prorsus reperies amore dignum, quod
 non sit in Christo dignius: aut si quid in Chri-
 sto non est, hoc ipso non est amabile; nam ipse
 est non modo totus amabilis & desiderabilis,
 sed totus ipse est amor noster, & totus deside-
 raria, quia sic exhaurit amorem nostrum ut nil
 super sit aliis, nisi quantum ipse permittit.

Vide & infra, Feria 4. infra Hebdomadana
 decimam nonam.

*Qui solutior & laxior est vita, nec Chri-
 stum, nec Deum novit.*

HAC HEBDOMADA, cum nobilis Adolescens audivisset à Domino si per-
 fectus esse vellet, sibi relinquendas esse opes, mærensque recessisset, spreto Chri-
 sti consilio; tum Dominus multa in affectus divitiarum inordinatos, multa in eo-
 rum Gratiā qui his affectibus renuntiarent, dixit, Matthæi decimo nono, Mar-
 ci decimo, & Lucæ decimo octavo. Ex quibus conformes eruentur Veritates, ad
 quoslibet inordinatos affectus perpurandos, qui comparandæ salutis & perfe-
 ctioni tantillum obstant.

FERIA SECUNDA.

INTERROGANTI CHRISTVS ADOLES- CENTI, RESPONDET:

Vnum tibi deest. Marcio.

VERITAS PRACTICA.

Verendum, ne quod tibi deest ad perfectionem,
 desit etiam ad salutem.

RATIO EST, Quia quod tibi deest ad perfectio-
 nem, est affectus quidam inordinatus.

Sed verendum ne affectus ille inordinatus desit et-
 iam ad salutem.

Ergo & quod tibi deest ad perfectionem, verendum
 est ne simul etiam ad salutem desit; ac proinde
 diligentius prospiciendum.

I. PUNCTUM.

VT ab ipso rei gestæ exordio considera-
 tionem inchoemus, sic sanctus Marcus
 inter alios, observatis quibusdam cir-
 cumstantiis, Et cum egressus esset Iesus in
 viam, procurrens quidam genu flexo ante eum, roga-
 bat eum: Magister bone, quid faciam, ut vitam æ-
 ternam percipiam? Iesus autem dixit ei, quid ego di-

cis bonum? Nemo bonus nisi bonus Deus. Præcepta
 nosti? Ne adulteres, ne occidas, ne fureris, ne fal-
 sum testimonium dixeris, ne fraudem faceris, ho-
 nora Patrem tuum & matrem. At ille respondens
 ait illi: Magister, hæc omnia observavi à juveni-
 tute mea. Iesus autem intusit eum, dilexit eum
 & dixit ei: Vnum tibi deest.

Hæc modo hæreamus, & perpendamus quan-
 tæ spei esset hic Adolescens qui omnia Dei præ-
 cepta servarat, qui singulari studio suæ salutis
 Dominum convenerat, à quo singulariter respec-
 ctus & dilectus fuerat, qui uno verbo Deum sibi
 loquentem videbat & audiebat: & tamen, ô Di-
 vina Judicia, quàm parum aut nihil profecerit
 ex hoc colloquio, infaustus declarabit exitus,
 Quin & de eius salute dubitandi locū satis aper-
 tum nobis relinquunt verba Christi, quæ post e-
 ius abscessū protulit: *Quàm difficile quis pecunias*
habens in

in regnum Dei introibunt. Undenam hoc, cum si quid illi deesse non ad salutem sed ad perfectionem deesse videretur? Hinc videlicet est quod quidquid ad perfectionem deest, illud ipsum ordinatum deest ad salutem. Quae universalis Veritas tibi singulariter applicanda proponitur, ut certiore referas fructum. Quamobrem quod primum est in Ratiocinio, diligenter perscrutare quid tibi deest ad perfectionem. Nisi dissimulare velis, erit aliquis inordinatus affectus vel complacentiae vel displicentiae circa illud objectum quod magis vel minus connaturale est; aut nisi sit aliquid particulare, vide quod commune est omnibus, amor honoris, commoditatum, & voluptatis: vel metus illis oppositus, an sit recte ordinatus, nam sola haec sufficit inordinatio affectus ut tale sit impedimentum perfectionis, qualis haec est inordinatio.

Denique cum perfectio Christiana tantopere sit expetenda, quid est quod ab illa te retardet, nisi quod nimis diligis aut quod nimis meruis? Nam si nihil tale obstaret, quid est quod nolles esse perfectus? Quid est quod nolles tale bonum qualis est proposita tibi perfectio tui status? Quid adhuc retardaris, & quid dicitis in huius? *Anima vestra sitiunt vehementer!* Quasi diceret Sarpens, cum vehementer desideretis vestrum bonum; nihilque sit vobis melius quam vestra perfectio, quid est quod tale vobis bonum non comparatis? Oportet profecto esse aliquid valde inani quod vos retardet. Atque ut videas id ita esse, conijce oculos in illum Adolescentem de quo est quaestio, quid est quod ab ipso Christo invitatus ad perfectionem, retro abiit, nisi quod nimis affectus erat erga divinitas? Sunt videlicet illae spinas suffocantes Verbum Dei atque eius impediens fructum. Quod de quolibet affectu inordinato intelligas. O verè maledictam terram quae has spinas & tribulos profert!

II. PUNCTUM.

SED verendum ne affectus ille inordinatus deest etiam ad salutem.

Id est, ne eius defectu salus aeterna pereat. Id est, ne affectus qui videtur primò leviter inordinatus, degeneret in peccatum mortale. Id est, denique, ne in eo peccator vivas & moriaris. Hoc est enim deesse ad salutem quando eius defectu salus aeterna perit; tum vero perit, quando quis in mortali vivit & moritur.

Quomodo autem id fiat & ordinariè accidat,

ut peccata venialia quae ex affectibus inordinatis committuntur, dege nerent in mortalia; eaque tam pertinaciter dureat in animo ut nulla de eis Contritio & Conversio in morte habeatur, suffimè tractatum est in eo libro qui de vialata & spatiofa inscriptus est. Haec enim via lata, via perditionis quae à multis interitur, in qua & ipsi certò intereunt, non quia tantum peccant: quis enim est hominum qui non peccat? nec quia morituri peccata non confitentur, vix enim ullus est Christianis qui non confessus obear, sed quia vel ex ipsa concupiscentia naturae, vel artificio Dæmonis, vel iustissima Dei permissione sic tandem fit, ut dum infirmi & morientes confitentur, infirmetur, & moriantur eorum Conversio, ut ait S. Augustinus. Id est, nullam peccatorum remissionem accipiant, quia nullam de his Contritionem aut Attritionem habent, quia non deponunt affectum rei quae est causa peccati, quia talis est huius affectus malitia, ut quando sic hæsit in animo diutius, non facile postea deponatur, nisi singulari aliquo Divinum conferatur auxilium, quod tantum abest ut adsit, quin iusto Dei iudicio, solita quaedam tam verè deest auxilium, quàm verè id comminata est Divina Sapiencia: *Quia vocavi & renusistis, extendi manum meam & non sinit qui aspiceres. Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis. Ego quoque in interitu vestro ridebo & subsannabo vos, cum vobis id quod timebatis acciderit. Tunc invocabunt me & non exaudiam. Et quae plura pergit tum in illo Scripturae loco, tum in pluribus aliis. Hi nempe sunt quibus dicitur. In peccato vestro moriemini, Vos de mundo hæc loam. & estis; dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris; Hic est mundus pro quo Christus non orat, Non pro mundo rogo. Id est, Eis, inquit S. Augustinus, qui vivunt secundum concupiscentiam mundi. Hæc sunt peccata quae dicuntur afferre mortem pro quibus S. Joannes scribit non esse orandum. Hæc sunt peccata in Spiritum sanctum quae tam difficile remittuntur, ut vix remitti dicantur. Hi denique voluntarii peccatores quibus iam non relinquitur pro peccatis hostia, terribilis autem quadam expectatio Indicii. Quidquid dicant, quidquid clament. Orabat sceleratus Dominum de quo non esset misericordiam consecuturus. Si hoc pavendum non sit, quid putas esse parandum?*

III. PUN.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

Ecclesi 5.

III. PUNCTUM.

Gen. 14
lib. 14

PATET igitur quam sit verendum ne quod tibi deest ad perfectionem, desit ad salutem. Quandoquidem ille ipse affectus, qui cum venialis tantum est, impedit perfectionem, transire potest in mortale, & in ipsa morte permanere, sicq; salutem avertere. *Species deceptis te, & concupiscentia subvertit cor tuum.* LAPIDES excavans aquas, & alluvione paulatim terra consumitur. Et hominem ergo similiter perdes. Tu de aliis hominibus id forte concederes, sed de te nunquam id metues. At satius esset de aliis bene sperare, & de te magis metuere, cum vix ullus sit qui roties à pravitate affectus fuerit revocatus, in qua si diutius permanes, peccatum tuum jam non superbiæ, non invidiæ, non inmunditiæ, aut aliud quid simile censetur apud Deum, sed obstinationis & pertinaciæ, cujus finis vix alius quam finalis impoenitentia. *Deducet eos in puteum interitus.* Sicut enim in puteum qui decidit non potest inde si- cut vellet emergere: sic à pervicaci concupiscentia non resilitur.

144

Sautem Augustinus legit puteum corruptionis.

& ait esse tenebras submerisionis. *Deducit illos Deus in puteum corruptionis, inquit ille, non quod ipse sit auctor culpa ipsorum, sed quod ipse sit iudex iniquitatum eorum. Tradidit enim eos Deus in Concupiscentias cordis eorum. Amaverunt enim tenebras & non lucem: dilexerunt tenebras & non visionem, nam ecce Dominus IESVS eluxit universum mundo; Et post nonnulla de iis qui ab eo se separant, sic concludit. Quid passuri sunt nisi in puteum corruptionis ituri? Quid sicut culpa est concupiscentiæ quæ corrumpit mentem, ita illius poena est ut fiat inde puteus corruptionis, atque interitus in quo hi omnes pereant qui se in illud præcipites agi sinunt. Ne quid leve unquam putet & contemaendum, quod à prava vides oriri concupiscentia; semperque ora cum Sapiente, Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi: & omne desiderium avertit à me.*

Eccl. 25.

Videri etiam potest in 2. parte, Dominica Septuagesimæ. Ubi hæc declaratur Veritas:

Quæ causa est cur pauci salvi sint, hæc in se causa est cur ex illis forte non sis.

FERIA TERTIA.

ADOLESCENTI CHRISTVS CONSILIVM PERFECTIONIS SUGGERIT.

Ait illi Iesus, si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in Cælo. & veni, sequere me. Matth. 19.

VERITAS PRACTICA.

Hoc amanti Cælum paupertas est, quod amanti terram divitiæ.

Abundans Divitiis, cognosces te non ita cælum diligere, quàm mundanum amas mundum.

I. PUNCTUM.

SENSVS ET RATIO EST Quia amanti cæli media qua illi acquirando deservunt tam chara sunt & optata, quàm amanti terram suam præsentem chara sunt illa que huius vita deservunt.

Sed cælo acquirendo paupertas est medium tam opportunum, quàm sunt divitiis præsentis vite conservanda.

Igitur hoc amanti cælum paupertas est, quod amanti terram Divitiis. Vel cerè si paupertas non est ita tibi chara & optata, quàm sunt

HOC est unum quod deerat Adolescenti ut quam oprabat foelicitatem æternam securius assequeretur, nempe ut vellet esse perfectus, atque ut perfectus esset se suis denudaret bonis, ac pauper pauperem Christum sequeretur.

Quod quàm malè infansus adolescens acceperit, videbitur postea; sed quàm verè id Christus consulere, quamque illud quod consulit, sit optandum ad æternam illam aspirantibus Beatitatem, nunc ex proposito Veritate videndum est.